

از این در شب تا پل ستاره

کی میدونه که کی خوابه ، کمر بیداره

می دیش می خوابه نخنده خورشید

می دیش می خوابه بارون ببارد

میردله دیره در میسینه

می در رو و امی لنه نوباره

خنده دندون و اشک و غم

توی دل همه با من دله

کشم با اینه شیره ، ز یادم

می سید بخنده ، می لخط غم

می دله بهر دیش و من ساره

می شب خوابه ز می موبینه

سرشونه در باش من داره

کشم این می کا بوسه :

صاحب خونه ، بهر ، اجاره

فقر و بولداری ، هر دلی

داسه فرس هزار تا غصه دله

هم سفر هستیم به هم تران کبر

سُورِ بِرَدِکِ سُوْرِ تَرَانِ کُرِ

کاکر ... به ما ...

بی تران جان هر سر به نابی

کتیبه هم پیش تو امر خدا ...

امر خدا ...

امر خدا ...

امر خدا ...